

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Οι 12 μήνες: Μάιος, εἰκὼν ὑπὸ Στεφάνου Ξενοπούλου, ποίημα ὑπὸ Ἰωάννου Πολεμη.
 Τὸ Ὀκταήμερον, ὑπὸ Γρ. Ξ.
 Ὁ Νεκρὸς, διήγημα ὑπὸ Ν. Ἐπισκοποπουλου.
 Ἐθνικὰ βῆρες, ὑπὸ Σπυρ. Π. Λάμπρου.
 Τὸ καρδί, ποίημα ὑπὸ Στεφάνου Μαρτζώκη.
 Ὁ Χρυσοκάραβος, διήγημα Ἐδγάρδου Πόου (μετ' εἰκόνων), μετάφρασις Ἐμμανουὴλ Ροῖδου.
 Ἀνοικτὰ Γράμματα.
 Ἐπιστημονικὰ Ἀνάλεκτα ὑπὸ Ρ*.
 Χρονικά.—Ζητήματα καὶ Ἐρωτήσεις.
 Ἠ' Ἀλληλογραφία μας.
 Ὅδος ἐν Σμύρῃ (εἰκὼν).

Εἰς τὸ προσεχές: Στὴν Ἰτιά ἀπὸ κάτω, δραματικὸν εἰδύλλιον ὑπὸ Δ. Γρ. Καμπούρογλου (ἀπόσπασμα).—Φειδοτράγουδα, ἀνεκδοτὸν ποίημα τοῦ Γ. Βιζυνοῦ.—Ὁ θάνατος τῆς Ἀασῆς (μία σκηνὴ ἀπὸ τὸν Peer Gynt τοῦ Ἰψεν) κτλ.

Ἡ ἐπιστολαὶ καὶ ἐν γένει πᾶν τὸ ἀφορῶν τὴν «Εἰκονογραφημένην Ἐστίαν»: Πρὸς τὸν κύριον ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΝ, διευθυντὴν τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἐστίας» Ἀθήνας.

Ἀυτρωσέ με Κύριε τῶν τοιούτων... κακῶν.

Ἀρχαῖοι λοιπὸν, μεσαιωνικοὶ καὶ νεώτεροι Ἕλληνες εἰσὲν διημιλλήθησαν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς κακολογίας τῶν ξένων καὶ τῆς δυσφημίας ἑαυτῶν. Ἄλλ' ἀρκείτω ἡ καταριθμησις τῶν μικροχόλων γεννημάτων τῆς ἑλληνικῆς εἰρωνείας. Ὡς ἀντίδοτον δὲ κατὰ τοῦ τοιούτου φιλοσκόμματος φόγου, εὐ πικρὰ ἐν ταύτῃ τῇ διατριβῇ παρέθηκα ἀπογεύματα, ἐπιτραπήτω νὰ τελευτήσω τὸν λόγον, ὑπομιμνήσκων περιέργων ἔργων νέου Ἑλλήνος συγγραφέως, ἐν ᾧ ὅπως ἀντιθέτως ἀνεγράψαν μόνον τάχαθὰ ἑλληνικῶν τε καὶ ξένων χωρῶν. Εἶνε τοῦ ἐν πολλοῖς ἀστείου πολυγράφου τοῦ δεκάτου ἐβδόμου αἰῶνος Καισαρίου τοῦ Δαπόντε ὁ «Κανὼν περιεκτικὸς πολλῶν ἐξαίρετων πραγμάτων, τῶν εἰς πολλὰς πόλεις καὶ νήσους καὶ ἔθνη καὶ ζῶα ἐγνωσμένων». Πάντα τὰ θαυμασία καὶ ἐξαίρετα, τοπεῖα ἄξια θεᾶς καὶ κτίρια περίπυστα, προϊόντα τῶν τριῶν βασιλείων τῆς φύσεως, ἀνδρῶν καὶ ἔθνων ἀρεταί, ἐδώδιμα καὶ ἔργα τέχνης συνέλεξεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν ᾧδῶσι εὐλογίας ὁ Σκοπελίτης μοναχὸς, συναποτελέσας ψηφιδώμα ἐν ᾧ ἡ λαμπαργία ἀνθαμιλλᾷται πρὸς τὰς ἐξ ἀναγνωσμάτων πικρῶν καὶ πικρῶν περιουσιῶν ἀναμνήσεις. Ἐστὼ δείγμα τοῦ ὅλου ἡ πρώτη ᾠδὴ τοῦ Δαποντίου κανόνος.

«Ἀνοῖξω τὸ στόμα μου, καὶ διηγήσομαι πάμπολλα, ἐξαίρετα πράγματα» δεῦτε ἀκούσατε, δεῦτε ἄρχοντες, δεῦτε

»πραγματευτάδες, δεῦτε καὶ οἱ πλοῦσιοι, »δεῦτε καὶ πένητες.

» Κρασί Σκοπελίτικο, κουμανταριά ἢ »Κυπριώτικη, μοσχάτο Σαμιώτικο, καὶ »μερικὰ τῆς Φραγγιάς, Δάντζικας βούτ- »καὶ δὲ, καὶ Βλαχοπογδανίας, ῥοσόλια »Κορφιάτικα, ἐκλεκτὰ πράγματα.

» Γαρόφαλα Χιώτικα, καὶ ἡ μαστίχη »καὶ μύγδαλα, μῆλα τὰ Μπογδανικά, »κεράσια τῶν Γραβῶν, Βλαχιάς βύσσινα, »ἡ ῥαζακκίς σταφίδες, καὶ σύκα τῆς Σμύρ- »νης δὲ, ἐκλεκτὰ πράγματα.

» Πόλις τὰ ῥοδάκινα, Ὁρουσ Σινᾶ τὰ »ἀπίδια, τὰ κίτρα τὰ Χιώτικα, καὶ τὰ »Ἀζιώτικα, καὶ τὰ Κώτικα ἐκεῖνα τὰ »καρπούζια, πεπόνια τὰ Βώδινα, ἐκλεκτὰ »πράγματα.

» Τῆς Προύσας τὰ κάστανα, τοῦ Χαλε- »πιου τὰ φιστίκια, τῆς Κίου τὰ ῥόδια, »τὰ καϊσιὰ Δαμασκῶ, καὶ δαμάσκηνα, »Μάλτας τὰ πορτοκάλια, καὶ τοῦ Ῥα- »χιτίου δὲ, ἐκλεκτὰ πράγματα.»

Ὅστις τῶν ἀναγνωστῶν θὰ ἔχη τυχὸν τὴν ὑπομονὴν νὰ διεξέλθῃ τὸν Κανὼνα τοῦτον τοῦ Δαπόντε μέχρι τέλους θὰ πεισθῇ, ὅτι, ἂν οἱ Ἕλληνες τῶν τε ἀρχαίων καὶ τῶν νέων χρόνων ὑπῆρξαν εὐεπίφοροι εἰς ψόγον τῶν κατ' ἀλήθειαν ἢ κατὰ φαντασίαν κακῶν, ἀλλ' οἱ Ἕλληνες καλόγηροι ἀνεδείχθησαν δοκιμώτατοι περὶ τὴν ἐξεύρεσιν καὶ ἐξύμνησιν τῶν ἐκλεκτῶν πραγμάτων.

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΣ

ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ

Καὶ ἔσχιζε τὴ θάλασσα πηγαίνοντας,
 Ὡτὰ κύματα σὰ δέλφινας ἀπλώθηκε,
 Ὁλόμαυρο ἓνα σύγνεφο προβαίνοντας,
 Ὁγλήγορα ἓνας σίφουνας σκωκώθηκε.
 Ἐγύριζεν, ἐσφύριζεν αὐθαίνοντας,
 Ἡ θάλασσα ἀφ' τὰ βάθη ἀνακατόθηκε.
 Ἐπύλαινε κ' ἐγύριζε κ' ἐρχότουνα,
 Ἐκόπαζεν, ἐμουγγρίζε, ἀπλώνότουνα.

Ὁγλήγορα τὸ σύγνεφο ἀπλώνότουνα
 Κι' ὁ σίφουνας σὰ δαίμονας ἐσφύριζε,
 Πυκνότερο ἄλλο πῖσω του ἐφαινότουνα
 Ποῦ μουγγρίζεν, ἐμαύριζε, ἐσπινθήριζε,
 Ἡ θάλασσα με' μάνητα ἐπετιότουνα,
 Σὰ νᾶτανε νερόμυλος ἐγύριζε.
 Ἐγγίζανε ἔς τὸ πέλαο τὰ κατάρτια του
 Τεντώνανε, σφύριζανε τὰ ξάρτια του.

Ἀφρίζοντας τὰ κύματα ἀνεβαίνανε,
 Σὰ γίγαντες ἐπάνω του ἔχουμούσανε,
 Οἱ ναύκληροι τὴ γούμενα ἐθαταίνανε
 Κι' ἀτρόμητοι τὸν κίνδυνον ἐθορούσανε.
 Τοῦ πέλαγου ἀφ' τὴν ἄβυσσο ἐπροβαίνανε
 Καὶ πότε ἀπὸ τὰ οὐράνια ἐροβολούσανε,
 Τὸ ἀπειρο ἐσκοτεινιάζε, ἐκαίότουνα,
 Σὰ φειδία τ' ἀστροπέλεκα ἐφαινότουνα.

Νὰ κόψουνε τὰ ἄρμενα ἐγυροῦσανε
 Μὰ πᾶνω τους τὰ κύματα ἐκτυπούσανε,
 Ἐτρέμανε, ἐκοπιάζανε, ἐπαλεύσανε
 Κι' οἱ δύστυχοι δὲ ξέρανε ἂν ἐξοῦσανε.
 Ἡ δύναμις ἔς τὰ χεῖρα λιγοστεύσανε,
 Τὰ διὰπλάτα τὰ δάκτυλα δὲν κλειούσανε.
 Ἐπᾶνω τους οἱ ἀνεμοὶ ἐροισχίτικανε,
 Ὡτὰ σύγνεφα ἢ ἔστην ἄβυσσο ἐκουφτίκανε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ

Ο ΧΡΥΣΟΚΑΡΑΒΟΣ¹

Διήγημα Ἐδγάρδου Πόου.—Μετάφρ. Ε. Δ. Ροῖδου.

Ταῦτα λέγων ἐθέρμανεν καὶ μοῦ ἔτεινεν τὴν μεμβράνην. Ἐπ' αὐτῆς ἐφαίνοντο κόκκινα σημεῖα καὶ ἀριθμοὶ ὡς ἑξῆς:

53 $\frac{+}{+}$ $\frac{+}{+}$ + 305) 6* ; 4826) 4 $\frac{+}{+}$; 806* ; 48 + 8(860) 85 ; 1 $\frac{+}{+}$ (; $\frac{+}{+}$ *) 8 + 83 (88) 5* + ; 46 (; 88* 96* ? ; 8) * $\frac{+}{+}$ (; 485) ; 5* + 2 : * $\frac{+}{+}$ (; 495 6* 2 (5* + 4) 8(8* ; 4069285) ;) 6 + 8) 4 $\frac{+}{+}$; 1 ($\frac{+}{+}$ 9 ; 48081 ; 8 : 8 $\frac{+}{+}$ 1 ; 48 + 85 ; 4) 485 + 528806 * 81 ($\frac{+}{+}$ 9 ; 48 ; (88 ; 4 ($\frac{+}{+}$? 34 ; 48) 4 $\frac{+}{+}$; 161 ; : 188 ; $\frac{+}{+}$? ;

— Σὲ ὁμολογῶ, εἶπον ἐπιστρέφων εἰς αὐτὸν τὸ ἔγγραφο, ὅτι δὲν ἐννοῶ ἀπολύτως τίποτε. Ἄν ἐπρόκειτο νὰ λάβω ὡς ἀμοιβὴν τῆς λύσεως τοῦ γρίφου τούτου ὅλους τοὺς θησαυροὺς τῆς Γολκόνδης, εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ τοὺς ἐκέρδιζα.

— Ἡ λύσις ἐν τοῖτοις δὲν εἶναι ὅσον φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως δύσκολος. Οἱ ἀριθμοὶ καὶ τὰ σημεῖα ταῦτα ἀποτελοῦν βεβαίως κρυπτογράφημα. Ἐκ τῶν ὅσα ὁμοῦ γνωρίζομεν περὶ τοῦ πλοίαρχου Κιδ πρέπει νὰ τὸν ὑποθέσωμεν ἀνίκανον νὰ ἐπινοήσῃ κάπως πρωτότυπον καὶ πολύπλοκον σύστημα κρυπτογραφίας. Ἐθεώρησα λοιπὸν πιθανώτατον ὅτι ὁ προκείμενος γρίφος ἀνήκειν εἰς τὴν τάξιν τῶν συνήθων καὶ μόνον ὑπὸ ἀξέστου θαλασσινοῦ δυναμένων νὰ θεωρηθῶσιν ὡς δυσλῦτων.

— Κατώρθωσες λοιπὸν ν' ἀναγνώσῃς τὰ ἱερογλυφικά ταῦτα ;

— Εὐκολώτατα, ἀφοῦ εἶχα ἀναγνώσει προηγουμένως πλεῖστα ἄλλα ἀσυγκρίτως πολυπλοκώτερα. Ἰδιαίτεροι περιστάσεις καὶ φυσικὴ τις κλίσις μ' ἔκαμαν νὰ ἐνδιαφέρωμαι εἰς τὰ τοιαῦτα προβλήματα καὶ ἀποτέλεσμα τῶν μελετῶν μου ὑπῆρξεν ἡ πεποίθησις, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀίνιγμα τοιούτου εἶδους δημιουργηθὲν ὑπὸ τῆς ἀνθρωπίνης εὐρετικότητος, τὸ ὅποιον δὲν δύναται ἢ ἀνθρωπίνῃ εὐρετικότητι νὰ λυθῆ διὰ τῆς καταβολῆς τοῦ ἀπαιτουμένου κόπου. Ἀφοῦ λοιπὸν κατώρθωσα νὰ καταστήσω εὐδιάκριτα τὰ κρυπτογραφικά σημεῖα ἡδυνάμην νὰ θεωρήσω τὴν δυσχέρειαν τῆς λύσεως ὡς ἀνάξιαν λόγου. Εἰς τὴν παρεῦσαν περίπτωσιν, ὅπως καὶ εἰς πᾶν ἐν γένει εἶδος κρυπτογραφίας, τὸ πρῶτον ζήτημα εἶναι ὁ ὀρισμὸς τῆς γλώσσης εἰς τὴν ὁποίαν ἐγράφη, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ μέθοδος τῆς λύσεως ἐξαρτᾶται κατὰ πολὺ ἐκ τοῦ πνεύματος ἐκάστης γλώσσης. Εἰς τὴν προκειμένην ὁμοῦ περιπτῶσιν ἡ υπογραφή Kidd, μὲ ἀπῆλλαττεν ἀπὸ τὸν κόπον νὰ δοιμάσω ὅσας ἐγνώριζον γλώσσας, διὰ τὸν λόγον ὅτι τὸ Kidd δύναται νὰ παρασταθῇ δι' ἐρίφιου μόνον ἀγγλιστί. Περιττὸν ἐκ τούτου ἐθεώρησα νὰ λάβω ὑπ' ὄψιν

¹ Ἴδε σελ. 165.

τὴν Ἰσπανικὴν καὶ τὴν Γαλλικὴν, καίτοι κοινοτέρας εἰς τοὺς πειρατὰς τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς.

Ὡς παρατηρεῖς αἱ λέξεις δὲν χωρίζονται δι' οὐδενὸς διαστήματος. Ἄν ὑπῆρχε διάστημα μεταξύ αὐτῶν ἡ λύσις θὰ ἦτο πολὺ εὐκολωτέρα, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡδυνάμην ἀμέσως ν' ἀποχωρίσω τὰς μονοσυλλαβούς ἢ μονογράμμάτους λέξεις ὡς λ. χ. τὸ A (εἰς), τὸ J (ἐγὼ), τὸ Be (εἶμαι) καὶ τὰς τοιαύτας. Ἄφου ὅμως δὲν ὑπῆρχον διαστήματα, ἔπρεπε πρὸ παντὸς ἄλλου ν' ἀναζητήσω τίνα ἦσαν τὰ ἐπικρατοῦντα καὶ τίνα τὰ σπανιώτερον ἀπαντώμενα τοῦ κρυπτογραφήματος στοιχεῖα. Ἄφου ἠρίθμησα ταῦτα ἀκριβῶς κατέστρωσα τὸν ἐξῆς πίνακα :

Τὸ σημεῖον	8	ἀπαντᾷται	33	φοράς.
»	:	»	26	»
»	4	»	19	»
»	† καὶ)	»	16	»
»	*	»	13	»
»	5	»	12	»
»	6	»	11	»
»	+ καὶ 1	»	8	»
»	0	»	6	»
»	9 καὶ 2	»	5	»
»	: καὶ 3	»	4	»
»	?	»	3	»
»	∞	»	2	»
»	— καὶ .	»	7	»

Καθὼς γνωρίζεις τὸ συχνότερον ἐπαναλαμβανόμενον γράμμα τοῦ ἀγγλικοῦ ἀλφαβήτου εἶναι τὸ e, τὰ δὲ λοιπὰ γράμματα κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν: a o i d h n r s t u y c f g l m w b k p q x z. Τὸ δὲ e ἐπαναλαμβάνεται τόσον συνεχῶς, ὥστε δύσκολον εἶναι νὰ εὐρεθῇ ὅσονδήποτε σύντομος ἀγγλικὴ φράσις, ὅπου νὰ μὴ πλεονάζῃ.

«Ἐὐλογον μετὰ ταῦτα εἶναι νὰ θεωρήσωμεν τὸ ὑπερτριακοντάκις ἀπαντῶμενον σημεῖον 8 ὡς ἀντιπροσωπεῖον τὸ e. Τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἐπιβεβαιώνει τὸ γεγονός ὅτι ἀπαντῶμεν τοῦτο πολλαχοῦ διπλοῦν, ὅπως καὶ τὸ διπλοῦν e εἰς πλείστα ἀγγλικὰς λέξεις: meet, fleet, speed, seen, been, agree κτλ., καὶ εἰς τὸ προκείμενον συντομώτατον κρυπτογράφημα πεντάκις.

«Ἄφου εὐρήκαμεν τὸ e, πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ εὐχρηστοτέρα λέξις τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης εἶναι τὸ ἄρθρον the (θ). Τοῦτο ἄγει ἡμᾶς νὰ ζητήσωμεν τὰ συνεχῶς ἐπαναλαμβανόμενα συμπλέγματα ἐκ τριῶν στοιχείων τὰ λήγοντα εἰς e, τὰ ὅποια ἀντιπροσωπεύουσι πιθανώτατα τὸ the. Τοιαῦτα εὐρίσκωμεν ἑπτὰ ὑπὸ τὰ σημεῖα ; 4 8, δικαιολογοῦντα τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ ; ἀντικαθιστάνει τὸ t καὶ τὸ 4 τὸ h, καὶ πλὴν τούτου ἀποδεικνύοντα ὅτι δὲν ἠπατήθημεν θεωρήσαντες τὸ 8 ὡς ἀντιπροσωπεῖον τὸ e.

«Ἡ ἀνάγνωσις τῆς μιᾶς μόνης λέξεως the παρέχει ἤδη εἰς ἡμᾶς τὴν ἰκανότητα νὰ ὀρίσωμεν τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τῶν ἄλλων. Τὴν προτελευταίαν λ. χ. φορὰν ὅπου ἀπαντῶμεν τὸ σύμπλεγμα ; 48, πρὸς

τὸ τέλος τοῦ κρυπτογραφήματος, ἤξεύρομεν ὅτι τὸ εὐθὺς ἐπόμενον ; εἶναι ἀρχικὸν στοιχεῖον λέξεως καὶ ἐκ τῶν ἐπομένων ἐξ σημείων γνωρίζομεν ἤδη ὅχι ὀλιγότερα τῶν πέντε. Ἄν δὲ ἀντικαταστήσωμεν ταῦτα διὰ γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου ἀφίνοντες κενὸν διάστημα διὰ τὸ ἄγνωστον ἔχομεν t eeth.

«Ἀποκόπτοντες τὰ δύο τελικὰ th, τὰ μὴ δυνάμενα νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς ἀγγλικὴν λέξιν ἀρχίζουσιν ἀπὸ τοῦ πρώτου t, ὡς πειθόμεθα δοκιμάζοντες ὅλα κατὰ σειράν τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου ἔχομεν t ee,

τὸ ὅποῖον οὐδεμίαν ἐπιδέχεται ἄλλην συμπλήρωσιν πλὴν τῆς διὰ τοῦ r, γινόμενον tree (δένδρον). Ἡ συμπλήρωσις αὕτη παρέχει εἰς ἡμᾶς καὶ ἄλλο γράμμα τὸ r, παριστανόμενον διὰ τοῦ σημείου (, καὶ πλὴν τούτου δύο λέξεις κατὰ σειράν the tree (τὸ δένδρον).

«Ὀλίγον κατωτέρω ἀπαντῶμεν καὶ πάλιν τὸ σύμπλεγμα ; 48, τὸ ὅποῖον μεταχειρίζομεθα ὡς συμπλήρωμα τοῦ ἀμέσως προηγούμενου γράφοντες :

the tree; 4 († ? 34 the,

ἢ δι' ἀντικαταστάσεως τῶν σημείων διὰ τῶν γνωστῶν ἤδη γραμμάτων :

the tree thr † ? 3 h the.

Τοῦ ἀνωτέρω thr † ? 3 h ὑποδεικνύεται ἀφ' ἐαυτῆς ἡ συμπλήρωσις εἰς through (διὰ), ἡ παρέχουσα καὶ τρία νέα γράμματα o, u καὶ g, τὰ ἀντιπροσωπευόμενα διὰ τῶν σημείων † ? καὶ 3.

«Ἄν ἀναζητήσωμεν ἤδη καθ' ὅλον τὸ κρυπτογράφημα συνδυασμοὺς γνωστῶν εἰς ἡμᾶς σημείων θὰ εὐρομεν ὀλίγον μετὰ τὴν ἀρχὴν, τὸν ἐξῆς :

+ 83)88, ἤτοι egree,

ὃ ὅποιος εἶναι προφανῶς ἡ κατάληξις τῆς λέξεως degree (μοῖρα), ἡ προσθέτουσα εἰς τὰ γνωστὰ τὸ γράμμα d παριστανόμενον διὰ τοῦ σημείου +.

«Εἰς ἀπόστασιν τεσσαρῶν σημείων εὐρίσκομεν τὸν συνδυασμὸν ; 46(: 88*,

ἢ καταγράφοντες τὰ γνωστὰ γράμματα καὶ ἀναπληρώνοντες τὸ ἄγνωστον διὰ στιγμῆς ἔχομεν

th. rtee,

τὸ ὅποῖον ὑποδεικνύει ἀμέσως τὴν λέξιν thirteen (δεκατρία) καὶ πορίζει εἰς ἡμᾶς δύο ἀκόμη γράμματα τὸ i καὶ τὸ n, τὰ ἀντιπροσωπευόμενα διὰ τῶν σημείων 6 καὶ *.

Εὐθὺς εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ κρυπτογραφήματος εὐρίσκομεν τὸν συνδυασμὸν

53 † † † +.

Οὗτος μεταγραφόμενος εἰς συνήθη γράμματα παρέχει

good

ἐκ τοῦ ὁποίου προκύπτει ὅτι τὸ πρῶτον γράμμα εἶναι ἐν a καὶ αἱ δύο πρῶται λέξεις a good (ἐν καλόν).

Καιρὸς εἶναι νὰ κατατάξωμεν πρὸς ἀποφυγὴν συγχίσεως ὅλα μας τὰ εὐρήματα εἰς πίνακα ὡς ἐξῆς :

5	ἀντιπροσωπεύει	a
+	»	d
8	»	e
3	»	g
4	»	h
6	»	i
*	»	n
†	»	o
†	»	r
(»	t
;	»	

Ἐκ τῶν γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου κατέχομεν ἤδη τὰ συνηθέστατα δέκα, διὰ τῶν ὁποίων ἀποβγαίνει πολὺ εὐχερεστέρα ἢ ἀνεύρεσις τῶν ἄλλων. Περιττὸν νομίζω νὰ ἐξαιρηθῶσιν τὴν τοιαύτην ἀνάληψιν τοῦ ὅλου κρυπτογραφήματος, ἀφου ἀρκουσι τὰ ἀνωτέρω διὰ νὰ ἐννοήσῃς τὴν μέθοδον τῆς λύσεως τῶν τοιούτων γρίφων.

Ἄλλ' ὡς ἤδη σὲ εἶπα, τὸ προκείμενον κρυπτογράφημα ἀνάγεται εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀπλουστάτων, ἔχει δὲ ὡς ἐξῆς :

«A good glass in the bishop's hostel in the devil's seat forty one degrees thirteen minutes north east and by north main branch seventh limb east side shoot from the left eye of the death's-head a bee line from the tree through the shot fifty feet out.

(Ἐν καλὸν ὑάλιον εἰς τὸν πύργον τοῦ Ἐπισκόπου εἰς τὸ κάθισμα τοῦ Διαβόλου τεσσαρακοστὴ πρώτη μοῖρα καὶ δεκατρία λεπτὰ βορειοδυτικῶς κύριον στέλεχος ἐβδόμος κλάδος πρὸς ἀνατολὰς ρίψε ἀπὸ τὸν ἀριστερὸν ὀφθαλμὸν τῆς κεφαλῆς νεκροῦ γραμμὴ μελίσεως ἀπὸ τὸ δένδρον διὰ τῆς σφαίρας πεντήκοντα πόδες πέραν).

— Τὸ αἶνιγμα παρετήρησα ἐγὼ δὲν φαίνεται οὐδὲ τώρα πολὺ εὐλυτον. Τί κοινὸν μεταξὺ των καὶ τί νόημα ἠμποροῦν νὰ ἔχουν τὸ κάθισμα τοῦ διαβόλου, ὃ πύργος Ἐπισκόπου, ἡ κεφαλὴ νεκροῦ καὶ ἡ γραμμὴ μελίσεως;

— Ὁμολογῶ, ἀπήτησεν ὁ Λεγρὰν, ὅτι ὅλα ταῦτα φαίνονται κατὰ πρώτην ὄψιν κἄπως σκοτεινά. Πρὸ παντὸς ἄλλου ἔπρεπε ν' ἀνεύρω εἰς τὴν ἀνωτέρω φράσιν τὰς φυσικὰς διαιρέσεις ὅπως τὰς ἐνοεῖ ὁ γράψας αὐτήν.

— Δηλαδή τὰ σημεῖα στίξεως ;

— Μάλιστα.

— Καὶ πῶς τὸ κατώρθωσες ;

— Κατὰ πρῶτον ἐσκέφθην ὅτι ὁ γράψας ἐθεώρησε πρέπον νὰ παρατάξῃ τὰς λέξεις χωρὶς κάμμιναν διαίρεσιν διὰ νὰ καταστήσῃ τὴν ἀνάγνωσιν δυσκολωτέραν. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἦτο, ὡς φαίνεται, πολὺ πονηρὸς, δὲν περιωρίσθη εἰς τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅπου ἀπήτει ἡ ἐννοια χωρισμὸν τίνα ἢ διακοπήν, κόμμα δηλ. ἢ τελείαν, ἐθεώρησε πρέπον νὰ συμπυκνώσῃ ἔτι μᾶλλον τὰ σημεῖα. Εἰς τὸ προκείμενον κρυπτογράφημα ὑπάρχουσι πέντε τοιαῦται συμ-

πυκνώσεις, αί όποιαί με ώδήγησαν νά διακρίσω τήν περίοδον ώς εξής :

« Έν καλόν ύαλίον είς τόν πύργον του Έπισκόπου είς τό κάθισμα του Διαβόλου — τεσσαρακοστή πρώτη μοίρα και δεκατρία λεπτά—βορειοδυτικώς — κύριον στέλεχος έβδόμος κλάδος πρós ανατολάς — έρίψε από άριστερόν όφθαλμόν τής κεφαλής νεκρού—γραμμή μελίσης από τό δένδρον διά τής σφαίρας πεντήκοντα πόδες πέραν».

— Η διαίρεσις αύτη δέν μ' έμποδίζει ν' άπομένω είς τό σκότος.

— Κ' έγώ άπέμεινα είς τό σκότος διά μερικάς ήμέρας κατά τάς όποίας έπροσάθουν ν' άνακαλύψω είς τά περιχώρα τής νήσου έν οιονόηποτε κτίριον καλούμενον **πύργος του Έπισκόπου**. Μή κατορθώσας ν' άνεύρω τοιοϋτο ήτοιμαζόμην νά εύρίνω μεθοδικώς τόν κύκλον τών έρευνών μου, όταν εκέκφθην ένα πρωί ότι τό Bishop's hostel είχεν ίσως σχέσιν πρós αρχαίαν τινά οικογενειαν Βισώπ, κάτοχον παλαιάς οικίας είς τεσσάρων περιπου μιλίων απόστασιν πρós άρκτον τής νήσου. Μεταβάς τότε είς τήν φυτείαν ήρχισα νά έρωτώ περί τούτου τούς πρεσβυτέρους τών Μαύρων, μέχρις ου έμαθα από μίαν γραίαν άρχπίαν, ότι είχεν άκούσει περί τινος **πύργου του Έπισκόπου** και ότι ήδύνατο νά με ώδήγηση εκεί, δέν ήτο όμως ούτε πύργος ούτε ξενοδοχείον, αλλά μεγάλος βράχος.

[“Έπεται τό τέλος”]

ΑΝΟΙΚΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Αγαπημένε μου φίλε!

Χθές τή νύχτα, μετά τό ίπποδρόμιο, παρασύρθηκα κι' άργγησα νά πάω σπίτι μου. Κι' άργά, που πήγαινα, απάντησα στο δρόμο ένα φίλο μου νά γυρίζει δλομόναχος. « — Έγώ άύπνίες, με είπε, και μήν τά ρωτάς τί τραβάω! . . . Μαρτύριο! . . . μόλις στις 4 κατορθώνω νά κοιμηθώ». Τόν ξέρω πολύ τό φίλο μου, κι' άφτό τό πάθημά του άν δέν τ'όξερα, τό φανταζόμουνά όμως. Είνε νευρασθενικός.

Νευρασθενικός. Δηλαδή έχει τήν άρώστεια τής εποχής. Δηλαδή είνε ένα από τά εκατομμύρια θύματα, που ή άγνωστη μοίρα έχτύπησεν άφτό τόν αιώνα. Νευρασθενικός! Και δεσπόζει σ' άφτόνα—τονέ ρώτησα και με τύπε—τό στίγμα τής άύπνιας και τής βαριοκεφαλιάζς, μιά περιοδική ραγιαλγία, —τεμπελιά τή διέκρινε άφτός— και ψυχικά φαινόμενα, μερικές φορές σε τέτοια ένταση, που δε μπορείς νά ξεχωρίσεις τί θέλει, που και εκφυλισμένος μπορείς νά περάσει και φρενοπαθής. Φτωχό θύμα τής μοίρας σου, δυστυχισμένε μου φίλε!

Τ' είνε λοιπόν άφτή ή νευρασθένεια, που κυρίεψε κάθε σπιθαμή τής γής; Τή βρήκα και σε χωριοϋδία ακόμα στο τελευταίο μου ταξίδι. Ποιά είνε ή άφορμή τής; Τί νά σε πώ, φίλε μου! Η άρώστεια άφτή, άπλή νέφρωση, με τά κεφαλικά της συμπτώματα, νευρασθενικό κράνος του Σαρκώ, ήλιγκους, άύπνίες κι άλλες ειδικοισθητικές ταραχές: με τά ψυχικά της, διαστροφή του χαρακτήρα, νοσοφοβία, κάποτε και διαθέσεις εκφυλιστικές: με τά νωτιαία της, ραγιαλγία και άλλες διαταραχές αισθητικές, κινητικές, άνταναχλαστικές, άφροδισιακές: με τά σπλαχνικά της, ταραχές κοιλιάς, άντέρων, άναπνοής, κυκλοφορίας, άγγείων... που παρου-

σιάζεται στον ένα μ' άφτά τά στίγματα και στον άλλο μ' εκείνα ή άρώστεια άφτή, είτε κληρονομική, όταν πληρώνει ξένες άμαρτίες, είτε κι' ιδιόχρητη, άμα πληρώνει κόπους διανοητικούς φυσικούς, συγκινήσεις, τραυματισμούς, καταχρήσεις, τοξικές αιτίες — βάλε έδώ και τά μεθύσα, — ή άλλες όργανικές άρώστειες, ένα ξέρω, πώς κυρίεψε τόν κόσμο και πώς, ίσως, γίνει ή μητέρα σ' άλλες πιο μεγάλες νευρικές άρώστειες, γιατί σπάνια κρατιέται ή όμοφυλία τής νευροπαθείας στην κληρονομικότητα, και τότες είνε νά κλαίει κανείς από τόρα τήν τύχη τών παιδιών μας. Κι' ή γιατρεία τής νευρασθενίας; “Ω! ή κληρονομική πές, πώς δε γιατρεύεται καθόλου” κι' ή ιδιόχρητη θέλει τέτλια μέσα, που πολλές φορές ό άρρωστος, χωρίς νά φαντάζεται από τήν άφετηρία άφτή τί μπορεί νά βγει, προτιμάει νά υποφέρει, παρά νά κάμει τή θεραπεία, που ή επιστήμη του όρίζει. Γιατί άπαράιτητο θεραπευτικό μέσο είνε ή άφορμή έπαθες από τούτο: πρέπει νά πάψεις νάν τό ξανακάμεις. Είνε ή ψυχοθεραπεία, πολλές φορές ή μόνη αποτελεσματική, μέσο που δείχεται ή θέληση του άρρωστου κι' ή τέχνη του γιατρού ήθεραπεία δηλαδή ιδέας και ύποβολής. Είνε ή νευροθεραπεία, ή γυμναστική, τό τρίψιμο τών μυών. Κι' έπειτα είνε ό ήλεκτρισμός, τό περισσότερο για τήν ιδέα του άρρωστου και τά φάρμακα, που καμιά περίπου ως τόρα θεραπεία δε δείχουν μόνη τους, γιατί κι' άφτά δίνονται ή για ιδέα ή για προσωρινή καθήσυχαση, όπως τό Sulfonal κι' άλλα για τήν άύπνια, όπως τό ύγρό του Pearsons κ.τ.λ. για τωναυτικό.

Άφτή είνε ή νευρασθένεια, ή άρώστεια του αιώνα μας. Γέννημα, ίσως τής μεγάλης διανοητικής έργασίας: ίσως του μεγαλειότερου κοινωνικού άγώνα τής ζωής: ίσως συμπαθητικό και μιμητικό: ίσως κληρονομικό τών πολεμικών καταστροφών του Ναπολέοντα και τών άλλων, που όλο τόν άνθό τής ζωής έρήμαξαν και μόνο τους χλισοσακατεμένους άφισαν νά πολλαπλασιάσουν τό γένος μας: βέβαια όλων άφτών μαζύ και πολλών άλλων ακόμα.

Άπ' άφτή τήν άρώστεια πάσχει κι' ό φίλος μου, που γυρίζει ως τις 3 από τά μεσάνυχτα.

Σέ φιλω
ΓΙΑΝΝΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Αναγνώρισις καθαράς μετάξης μαύρης.

Πώς δύναται τις νά αναγνώριση καθαράν μετάξαν; Και ει τεμάχιον τής μαύρης μετάξης ή του μεταξωτού ύφασματος, τό όποιον θέλει ν' αγοράση και ή τυχόν νόθευσις φανερόνεται ταχέως, διότι ή μόν καθαρά μετάξα συστρέφεται (σγουραίνει) άμέσως, σβύνει ταχέως και καταλείπει όλιγην τέφραν χρώματος καφέ, πολύ άνοιχτού ή δε νοθευμένη μετάξα (ήτις εύκόλως καθίσταται λιπαρά και θραύεται) και ει πολύ άργώς και καταλείπει βαθέος καφέ χρώματος τέφραν, ήτις κατ' αντίθεσιν πρós τήν τής καθαράς μετάξης δέν συστρέφεται αλλά κυρτοϋται. Έάν τις πιέση τήν τέφραν τής καθαράς μετάξης διασκορπίζεται, ενώ με τήν τής νοθευμένης δέν συμβαίνει τούτο.

Ηλεκτρικός σιδηροδρόμος επί του πάγου.

Έπί του πάγου του Νέβα πρόκειται νά σρωθώ σιδηροδρομική γραμμή πρós συγκοινωνίαν δι' ήλεκτρικού σιδηροδρόμου. Η ιδέα αύτη έπηλθεν είς τήν φισλανδικήν άτμοπλοϊκήν εταιρίαν, ής τά άτμόπλοια εκτελοϋσι

γραμμάς κατά τό θέρος επί τής Φοντάνκας, διά τήν συγκοινωνίαν τών νήσων. Κατά πρωτον ληφθήσεται ύπ' όσιν τό διάστημα από τής γεφύρας τών άνακτόρων μέχρι τής άνόδου Μύτνυ επί τής πρós τήν Πετρούπολιν πλευράς, όπου ή συγκοινωνία εξετελείτο μέχρι τούδε δι' ώθουμένων έγκύθρων. Ηδη παρέδωσεν ή εταιρία είς τόν στρατηγόν Βάαλ, φρούραρχον, τό σχέδιον του ήλεκτρικού σιδηροδρόμου με τήν παράκλησιν νά επιτρέψη διά τόν προσεχή χειμώνα τήν έναρξιν του ήλεκτρικού σιδηροδρόμου. Η γραμμή θά τοποθετηθώ επί πλαισίω 0,71 του μέτρου υπεράνω τής έπιφανείας του πάγου. Τό πλάτος του δρόμου θά είνε 42 δακτύλων. Η γραμμή θά γείνη μονή με εκκλινειν είς τό μέσον του Νέβα. Κατ' αρχάς θά τεθώσι τέσσαρες άμαξαι είς ένεργειαν δι' είκοσιν επιβάτας εκάστη, με ταχύτητα 20 βεστίων (1 βέστιον = 1066,79 μέτρα) καθ' ώραν. Είς εκάστην άμαξαν θά ύπάρχη χειροκίνητον στόππερ. Η τιμή του δρόμου θά είνε 3 καπίκια δ' εκάστον πρόσωπον, ενώ είς τά εκλυθρα πληρώνει τις 5. Ο σταθμός μετά τής άτμαμάξης θά είνε έντός λέμβου και θά μένη είς τήν άνοδον του Μύτνυ. Είς άμφοτέρας τάς όχθας θά κτισθώσιν ιδιαίτερα παραστεγάσματα και οικίσκοι φωτιζόμενοι δι' ήλεκτρικού φωτός.

Τί έστοίχισεν ή ανακάλυψις τής Αμερικής;

Πόσον έστοίχισεν ή ανακάλυψις τής Αμερικής; Φύλλον τι τής Γενούης παρέχει, πρós σύγκρισιν με τά έξοδα συγχρόνων εξερευνητικών ταξειδίων, εξ έπισήμων έγγραφων, τό άθροισμα τών έξόδων άτινα έστοίχισεν ή ανακάλυψις τής Αμερικής. Ο Κολόμβος έλάμβανεν έτήσιον μισθόν 1600 λίρας (φράγκα). Οι δύο πλοίαρχοι τών πλοίων αύτου έλάμβανον άνά 900 λίρας. Ο μισθός του προσωπικού του πλοίου περιελάμβανε 12 λίρας και 25 εκατοστά διά τό άτομον και τόν μήνα. Η έξοπλασις του στόλου ήξίζε περίπου 14000 λίρας. Τό όλον έστοίχισεν ή ανακάλυψις τής Αμερικής 36000 λίρας.

Αγάλματα εκ χαρτου.

Αγάλματα εκ χαρτίου είνε ή νεωτάτη έφεύρεσις τής άμερικανικής βιομηχανίας του παπιέ-μασσε. Ο κ. Σουτ έν Πιτσβούργω, όστις κατεσκεύασε τούς τροχούς τών σιδηροδρόμων εκ χαρτίου, όστινες λέγεται ότι είνε πολύ στερεώτεροι τών μεταλλικών, κατασκευάζει νυν και άγάλματα εκ χαρτίου στερεώτατα. Κατά πρωτον κατασκευάζει συρμάτινον σκελετόν τόν όποιον περιτυλίσσει με σωρόν σπάγκου. Τότε επιθέτει κατά στρώματα τήν εκ χαρτίου ζύμην, έως ότου σχηματισθώ περίπου τό άγαλμα διά τής συμπίεσης δε γλύφει τελειότερον τάς λεπτομερείας.

Πηγαί πετρελαίου.

Ο έν Όδησσώ άνταποκριτής τών «Daily News» άγγέλλει ότι έν Βακού άνεκαλύφθη νέα άπιστεϋτως πλουσία πηγή Νάφθης, ήτις παράγει 15000 τόνους καθ' ήμέραν. Όλα τά δοχεΐα είνε πλήρη και τώρα διοχετεύουσι τό έλαιον είς τήν Κασπίαν θάλασσαν. Πάσαι αι δοκιμαί όπως έμποδισθώ ή έξοδος του έλαίου άπέτυχαν. Αί παχέαι σιδηραί ράβδοι τάς όποιας μετεχειρίσθησαν πρós τόν σκοπόν τουτον, έθραύσθησαν ως πυρεΐα.